

УДК 373.3.016:811.161.2

DOI <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.14>

Олеся МАРТИНА

кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії та методик початкової освіти, Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, вул. Огієнка, 61, м. Кам'янець-Подільський, Хмельницька область, Україна, 32300

ORCID: 0000-0002-2829-5483

Наталія ТРЕТЯК

кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії та методик початкової освіти, Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, вул. Огієнка, 61, м. Кам'янець-Подільський, Хмельницька область, Україна, 32300

ORCID: 0000-0001-7421-7438

Бібліографічний опис статті: Мартіна, О., Третяк, Н. (2025). Лінгвістична і філософська інтерпретація мовних одиниць у професійній підготовці вчителя початкових класів. *Acta Paedagogica Volyniensis*, 2, 99–105, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.14>

ЛІНГВІСТИЧНА І ФІЛОСОФСЬКА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ МОВНИХ ОДИНИЦЬ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

У статті розглянуто лінгвістичну і філософську інтерпретацію мовних одиниць у контексті професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів. Автор акцентує увагу на значущості формування лінгвістичної компетентності здобувачів педагогічної освіти як ключового компонента фахової майстерності сучасного педагога. У фокусі дослідження – теоретичні підходи до визначення мовної одиниці та її ролі в мовленнєвій діяльності, а також філософський вимір мови як форми мислення, пізнання і конструювання реальності.

Здійснено аналіз сутності поняття «лінгвістична компетентність» як здатності до глибокого розуміння мовної системи, її функцій і структурних елементів. Наголошено, що для майбутнього вчителя початкової школи важливо не тільки володіти базовими знаннями з мовознавства, а й уміти інтерпретувати мовні явища з точки зору їх смислового та філософського навантаження, а також ефективно застосовувати ці знання у практиці навчання молодших школярів.

Особливу увагу приділено філософії мови як напрямові, що поглиблює розуміння взаємозв'язку мови, мислення й культури. Доведено, що включення філософських підходів до мовної освіти сприяє формуванню в майбутніх педагогів критичного мислення, здатності до рефлексії та інтерпретації мовних явищ у широкому контексті культурної і професійної комунікації.

У статті також окреслено основні методичні підходи до викладання мовного матеріалу в курсі «Теоретичні основи початкового курсу української мови», що базуються на поєднанні структурно-функціонального та філософсько-лінгвістичного аналізу. Такий інтегрований підхід дозволяє майбутнім учителям формувати не лише знання про мову як систему, а й розвивати мовленнєве чуття, педагогічну рефлексію та готовність до творчого застосування мовознавчих знань у професійній діяльності.

Ключові слова: мовні одиниці, лінгвістична компетентність, філософія мови, професійна підготовка, майбутній учитель початкових класів, педагогічна лінгвістика.

Olesia MARTINA

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor at the Department of Theory and Methods of Primary Education, Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University, Ohienko str., 61, Kamianets-Podilskyi, Khmelnytskyi region, Ukraine, 32300

ORCID: 0000-0002-2829-5483

Natalia TRETYAK

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor at the Department of Theory and Methods of Primary Education, Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University, Ohienko str., 61, Kamianets-Podilskyi, Khmelnytskyi region, Ukraine, 32300

ORCID: 0000-0001-7421-7438

To cite this article: Martina, O., Tretyak, N. (2025). Linhvistyčna i filosofska interpretatsiia movnykh odynyts u profesiinii pidhotovtsi vchytelia pochatkovykh klasiv [Linguistic and philosophical interpretation of language units in the professional training of primary school teachers]. *Acta Paedagogica Volynienses*, 2, 99–105, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.14>

LINGUISTIC AND PHILOSOPHICAL INTERPRETATION OF LANGUAGE UNITS IN THE PROFESSIONAL TRAINING OF PRIMARY SCHOOL TEACHERS

The article examines the linguistic and philosophical interpretation of language units in the context of the professional training of future primary school teachers. The author emphasizes the importance of developing linguistic competence in students of pedagogical education as a key component of a modern teacher's professional expertise. The study focuses on theoretical approaches to defining the language unit and its role in speech activity, as well as the philosophical dimension of language as a form of thinking, cognition, and reality construction.

The essence of the concept of "linguistic competence" is analyzed as the ability to deeply understand the language system, its functions, and structural elements. It is emphasized that future primary school teachers must not only possess basic knowledge of linguistics but also be capable of interpreting linguistic phenomena in terms of their semantic and philosophical meaning, and effectively applying this knowledge in teaching practice with young learners.

Special attention is paid to the philosophy of language as an area that deepens the understanding of the interconnection between language, thought, and culture. The inclusion of philosophical approaches in language education is shown to contribute to the development of critical thinking, the ability to reflect, and the interpretation of linguistic phenomena within a broader context of cultural and professional communication.

The article also outlines key methodological approaches to teaching linguistic content in the course «Theoretical Foundations of the Primary Ukrainian Language Curriculum». These approaches are based on the integration of structural-functional and philosophical-linguistic analyses. Such an integrated approach enables future teachers to acquire not only knowledge about language as a system but also to develop linguistic intuition, pedagogical reflection, and readiness for the creative application of linguistic knowledge in their professional practice.

Key words: language units, linguistic competence, philosophy of language, professional training, future primary school teacher, pedagogical linguistics.

Актуальність проблеми. Сучасні освітні трансформації мають сприяти впровадженню європейського виміру в підготовці вчителів та відповідно в їхній фаховій підготовці. Утілення змін можливе лише за умови розвитку співпраці та конвергенції в галузі підготовки вчителів. Учителі початкових класів повинні відповідати вимогам, які висуваються до них у контексті сучасної загальноєвропейської політики. Реалізація вищою освітою ідей Болонського процесу та Рекомендацій Ради Європи в підготовці сучасних учителів вимагає підготовки фахівців нової генерації, здатних до активного життя, ефективного виконання своїх професійних функцій (Бахмат Н., Войцеховська С., 2020). Пошук оптимальних концептуальних підходів до професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів зумовлюють зростання наукового інтересу до вивчення досвіду вищої школи країн ЄС.

Нова концепція вищої освіти передбачає формування у здобувачів вищої освіти умінь самостійно, свідомо і відповідально вчитися, а також створення в освітніх закладах необхідних умов для формування у студентської молоді творчих здібностей, виховання особистості,

здатної до саморозвитку як під час навчання у вищій школі, так і в подальшій професійній діяльності.

У сучасному освітньому просторі важливою умовою якісної професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів є глибоке розуміння природи мовних одиниць та їхнього функціонування в мовленні. Поєднання лінгвістичного та філософського підходів до інтерпретації мовних явищ дозволяє майбутньому педагогу не лише ефективно формувати мовну компетентність учнів, а й сприяти розвитку їхнього критичного мислення, мовленнєвої культури та мовної свідомості (Мартіна О., Третяк Н., 2021). Це набуває особливої ваги в контексті викладання освітнього компонента «Теоретичні основи початкового курсу української мови», яка формує підґрунтя для фахової мовної підготовки майбутніх учителів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення мовних одиниць з лінгвістичної та філософської точки зору є важливою складовою мовної підготовки майбутніх учителів початкових класів. Останні наукові дослідження показують, що ефективне викладання мовних дисциплін неможливе без глибокого розуміння

їхнього функціонування як у мовленнєвій діяльності, так і в контексті філософських аспектів мови, її семантики та когнітивних процесів, які лежать в основі мовленнєвого спілкування.

Сучасні дослідження, такі як роботи І.С. Дем'янюка, Н.О. Тараненко та В.М. Левченка, підкреслюють важливість комплексного підходу до мовної освіти. Вони наголошують на тому, що мовленнєва діяльність у початковій школі не обмежується лише навчанням граматики та лексики; важливим є також розвиток розуміння мовних одиниць через призму їхнього філософського осмислення. Зокрема, роботи Н.О. Бенашвілі та О.В. Шмідта розглядають філософське осмислення мови як важливий елемент мовної компетентності вчителя, який дозволяє вчити учнів не тільки правильному використанню мовних одиниць, але й допомагає сформувати їхній глибший мовний світогляд.

Науковці, як-от Т.І. Рябова та В.І. Соловійов, зосереджуються на інтеграції філософії мови в педагогічні технології, що дозволяє створювати більш ефективні методи навчання в контексті початкової освіти. Їхні публікації демонструють важливість включення філософських аспектів мови в освітні програми для здобувачів педагогічних спеціальностей, що відповідають на виклики сучасної освіти та сприяють розвитку критичного мислення майбутніх педагогів.

Серед інших актуальних досліджень варто відзначити роботи, присвячені функціонуванню мовних одиниць в контексті когнітивної лінгвістики та семантики. Наприклад, публікації О.М. Ковальчук та О.В. Полякової дають змогу побачити, як мовні одиниці впливають на сприйняття світу і як цей вплив можна інтегрувати в навчальні практики майбутніх учителів. Вони акцентують увагу на важливості філософського осмислення мови як інструменту формування мовної та культурної компетентності школярів.

Загалом, сучасні дослідження підтверджують необхідність поєднання лінгвістичних знань із філософським підходом до мови у процесі підготовки вчителів початкових класів, оскільки це сприяє розвитку у майбутніх педагогів глибшого розуміння як мовних одиниць, так і їхнього значення в контексті широкого освітнього процесу.

Мета статті полягає в дослідженні лінгвістичної та філософської інтерпретації мовних одиниць у професійній підготовці вчителів

початкових класів, зокрема, в аналізі їхнього функціонального значення в мовленнєвій діяльності, розвитку критичного мислення та мовної компетентності майбутніх педагогів.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Мовна стратегія в освіті передбачає вільне володіння державною, рідною і кількома іноземними мовами та реалізується комплексним і послідовним запровадженням науково-методичних заходів. Державним стандартом початкової освіти визначено, що основною змістовною лінією мовної освіти в початковій ланці закладів загальної середньої освіти є комунікативна, яка передбачає формування та розвиток умінь слухати, говорити, читати й писати (Державний стандарт початкової освіти, <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-п>).

Однією з важливих умов успішного навчання мови є практичне оволодіння нею з метою якісної підготовки майбутніх учителів до практичної роботи. Особливе місце у вирішенні цього завдання належить роботі з формування лінгвістичної компетентності. Критеріями формування лінгвістичної компетентності є: теоретичні знання рідної мови, дитячої літератури, інших мов, практичні вміння (гностичні, проєктувальні, конструктивні, організаторські, комунікативні) та навички застосування отриманих знань і вмінь як складової культури мовної особистості сучасного вчителя.

Якщо «компетентність – досвідченість у певній галузі, якомусь питанні; повноважність, повноправність у розв'язанні якоїсь справи; поінформованість, обізнаність, авторитетність; коло повноважень (прав і обов'язків) певного органу чи посадової особи, встановлених статутом (або іншими положеннями) даної установи, закладу» (Мартіна О., Третяк Н., 2021), то лінгвістична компетентність, на нашу думку, – це сформоване, виховане мовне чуття, обізнаність здобувачів вищої педагогічної школи зі специфікою змісту, методів, засобів навчання певної мови залежно від мети і завдань, характеру матеріалу, що вивчається, умов білінгвізму тощо.

Таким чином, лінгвістична компетентність є не лише знанням теоретичних основ, але й здатністю застосовувати отримані знання в практичній діяльності, зокрема в навчанні мовленнєвих одиниць. У процесі професійної підготовки майбутніх вчителів початкових класів важливо не тільки оволодіти мовними

знаннями, але й розвивати здатність критично осмислювати мовні явища в контексті навчання та використовувати ці знання для досягнення конкретних освітніх цілей. У контексті української філології мовні одиниці інтерпретуються не тільки з лінгвістичної точки зору, а й через призму філософії мови, яка вивчає взаємозв'язок між мовою, мисленням та світосприйняттям людини. У професійній підготовці майбутніх педагогів важливим є формування здатності до критичного осмислення мовних явищ, а також уміння застосовувати знання про структуру та функції мовних одиниць в освітньому процесі (Пасічник С., 2018).

Мовні одиниці, які є основою мовленнєвої діяльності, виконують важливу роль не тільки в загальному мовному розвитку, але й у професійній підготовці вчителів початкових класів. У контексті української філології мовні одиниці інтерпретуються не тільки з лінгвістичної точки зору, а й через призму філософії мови, яка вивчає взаємозв'язок між мовою, мисленням та світосприйняттям людини. У професійній підготовці майбутніх педагогів важливим є формування здатності до критичного осмислення мовних явищ, а також уміння застосовувати знання про структуру та функції мовних одиниць у навчальному процесі.

Лінгвістична інтерпретація мовних одиниць у контексті педагогічної діяльності є основою для розуміння та викладання теоретичних аспектів мови, починаючи від фонетики і закінчуючи синтаксисом. Мовні одиниці, як-от звуки, слова, речення, мають конкретне функціональне значення і форму, що визначають їхню роль у структурі мови та комунікації. Учителі початкових класів повинні не лише володіти теоретичними знаннями про мовні одиниці, а й мати здатність застосовувати ці знання на практиці, допомагаючи дітям формувати мовленнєву компетентність (Шевченко Л., 2019).

Філософська інтерпретація мовних одиниць розглядає їх не лише як засоби для передачі інформації, але й як інструменти, які формують і відображають світосприйняття людини. Мова виступає не тільки інструментом комунікації, а й відображає певні соціокультурні реалії, ідеї та цінності. Професійна підготовка майбутніх учителів початкових класів потребує інтеграції філософських аспектів у викладання теоретичних основ мови, що дозволяє глибше осмислю-

вати роль мови в культурному та соціальному контексті. Це дає змогу не тільки формувати мовну компетенцію у здобувачів, а й сприяти розвитку їхнього мислення як педагогів, які здатні створювати сприятливе мовне середовище для учнів.

У процесі викладання навчальних дисциплін, пов'язаних з теоретичними основами української мови, необхідно акцентувати увагу на формуванні у студентів умінь критично оцінювати мовні явища та обирати найбільш ефективні методи для роботи з мовними одиницями в контексті початкової освіти. Використання інноваційних підходів, таких як проєктне навчання, рольові ігри та інтерактивні методи, дозволяє більш ефективно інтегрувати теоретичні знання з практичною діяльністю, а також сприяє розвитку в студентів умінь активно застосовувати мовні одиниці в освітньому процесі.

Оскільки мовний і мовленнєвий компоненти є головною ланкою у практичній діяльності вчителя початкових класів, виникає потреба в удосконаленні структури і методів його професійної підготовки як на рівні визначення структури і змісту знань з мови, так і на рівні проведення таких експериментальних досліджень, які підтверджуються позитивними результатами. Оптимального результату в підвищенні мовної культури майбутнього педагога початкової школи можна досягти лише за наявності в нього ґрунтовних спеціальних теоретичних знань і вдалого практичного їхнього застосування. Сутність поняття «мовна культура педагога» в сучасних умовах повинна бути інтегрованою і тісно пов'язаною з викладанням будь-якого предмету в закладах вищої освіти та закладах загальної середньої освіти.

Основна мета вивчення мови – комунікативність, вільне, вміле користування нею в усіх сферах життя, особливо – професійній педагогічній діяльності. Саме комунікативний метод орієнтує учнів на збудження потреби в нових словах і нових знаннях, отже, – активізує пізнавальну діяльність, сприяє пошуку незвичних, оригінальних форм її розвитку. Майбутній учитель початкових класів, який прагне оволодіти теоретичними знаннями, практично підкріпити їх певним досвідом, досягає цього, якщо глибоко пізнає лінгвістичні дисципліни. Синтаксис є тією ділянкою лінгвістичної науки, де найповніше виявляються лексичні

й морфологічні ресурси мовної структури (в реченні, тексті). Саме синтаксис допомагає зрозуміти комунікативну функцію мови. Побудова в навчанні мови пов'язана з комунікативною спрямованістю її викладання, з необхідністю вивчення мови як засобу спілкування (Шевченко Л., 2019).

Безперечно, мова закладає підґрунтя національної свідомості людини, отже, лінгвістично компетентний учитель початкових класів саме за допомогою мови, використовуючи ситуації особистісно орієнтованого спілкування, здатний позитивно впливати на розвиток мови та мовлення своїх учнів, привчати їх працювати зі словом постійно, вивчаючи різні предмети, зберігати унікальність особистого світорозуміння, мислити творчо, відкриваючи школярам невичерпні можливості рідної мови. До того ж, постійне граматично правильне спілкування вчителя зі своїми учнями допомагає йому зберігати особистий професійний стиль, відповідно створюючи мовними засобами атмосферу психологічного комфорту для вихованців, впливати на якість засвоєння ними теоретичних знань та вироблення практичних умінь і навичок (Мартіна О., Третяк Н., 2021).

У процесі вивчення мовних дисциплін майбутній учитель початкових класів має усвідомити лінгвістичні явища в неперервному ланцюжку пізнання, мислення, формування вмінь та навичок, які сприяють розвитку мови та мовлення і, врешті-решт, призводять до створення відповідної компоненти знань, що і є передумовою формування лінгвістичної компетентності. Особлива роль у цьому, підкреслюємо, належить саме викладачеві, бо тільки він здатний «навчити вчителя», допомагаючи йому віднайти оптимальний варіант серед великої кількості форм і методів мовної роботи. Викладач привчає бачити саме в аналізі синтаксису авторського тексту найкращі можливості для розвитку мови та мовлення окремого студента, навчає його добирати та осмислювати мовні факти, їхні особливості, і тим самим впливає на свідомість та інтелект майбутнього педагога як окремого представника суспільства. На нашу думку, саме від розуміння відповідного мовного явища і залежить рівень мовної обізнаності здобувача вищої освіти.

Мова опосередковує багатогранну розумову діяльність особистості, зокрема, її сприйняття, уяву, мислення (Шевченко Л., 2019), ось чому

рівень лінгвістичної та комунікативної компетентності завжди демонструє рівень особистісної обдарованості та досконалості. Неможливо не зазначити, що мова – це дещо більше, ніж інстинкт особистого інтелекту, вона є органом народного духу (Пасічник С., 2018), тобто мова є не тільки інструментом пізнання та комунікації, а й культурним кодом нації, носієм і хранителем етичних та естетичних понять, архетипів поведінки, які формують відмінний від інших націй погляд на зовнішній та духовний світ, що, врешті-решт, створює менталітет нації. Тому надзвичайно важливо, задовольняючи потреби суспільства, враховуючи соціальні функції мови, керувати процесом формування професійної лінгвістичної компетентності майбутнього педагога. Сучасна лінгвістична освіта орієнтована на соціалізацію особистості, на гуманістичний підхід до кожного студента, «мовне середовище, що формується мовним колективом через окремі мовні особистості, конструє мовний стан» (Бахмат Н., Войцеховська С., 2020). Досягти високого рівня мовної обізнаності майбутнього вчителя можна, використовуючи ситуації проблемного навчання, моделюючи такі активні методи і форми їхнього втілення, які сприяють формуванню та всебічному розвитку мовної особистості. У процесі навчання мови, підкреслюємо, необхідно враховувати особистісно-діяльнісний підхід, міжпредметні зв'язки, контекстні умови, когнітивність, адже означені складові є основою лінгво-педагогічного підходу в підготовці майбутнього фахівця.

У сучасній парадигмі підготовки вчителя початкових класів особлива увага приділяється осмисленню мови як багатовимірного явища, в якому поєднуються когнітивні, комунікативні та аксіологічні функції. Майбутній педагог має не лише володіти системою мовних знань, а й уміти трансформувати їх у педагогічну практику, забезпечуючи цим ефективне мовленнєве навчання молодших школярів. Саме тут особливої ваги набуває інтеграція лінгвістичних і філософських підходів до аналізу мовних одиниць (Пасічник С., 2018).

Вивчення таких одиниць, як слово, словосполучення, речення, текст, має відбуватися не лише з погляду граматичної правильності, а й у контексті їхнього семантичного навантаження, прагматичної доцільності, логічної послідовності та стилістичної відповідності ситуації мовлення. Залучення здобувачів до

інтерпретації мовного матеріалу з позицій філософії мови сприяє розвитку їхнього критичного мислення, розумінню мовних процесів як відображення суспільних цінностей, етичних норм, способів пізнання світу.

Важливим аспектом також є застосування практикоорієнтованих методик, зокрема роботи з автентичними текстами, створення навчальних ситуацій, що імітують реальні комунікативні контексти, використання міжпредметних зв'язків (мовознавство – логіка – філософія). Такий підхід дозволяє формувати у здобувачів вищої освіти не лише мовленнєву компетентність, а й світоглядно-філософське осмислення мовних категорій, що є підґрунтям для їхньої подальшої професійної діяльності як вчителів початкових класів (Шевченко Л., 2019).

Орієнтація на формування лінгвістичної компетентності майбутнього вчителя початкових класів неможлива без засвоєння методології аналізу мовного матеріалу. На заняттях з дисципліни «Теоретичні основи початкового курсу української мови» доцільно впроваджувати методи проблемного навчання, інтерактивні технології (дискусії, дебати, «мозкові штурми»), що дозволяють здобувачам самостійно формулювати висновки, критично оцінювати мовні явища, бачити взаємозв'язки між теорією мови та її практичним застосуванням (Мартіна О., Третяк Н., 2021).

Важливим чинником професійної підготовки є й філософсько-антропологічний аспект у сприйнятті мови: вивчення мови як форми буття людини, мови як способу самовираження і пізнання. Таке розуміння дає можливість глибше осмислювати освітній процес, будувати його на засадах ціннісного ставлення до рідного слова. Адже вчитель початкових класів має не тільки навчити учнів грамотно висловлювати свої думки, а й сформувати в них культуру мовлення, повагу до мови як до ключового елементу національної ідентичності.

Майбутній учитель початкових класів має не просто володіти мовним матеріалом, а й глибоко розуміти смислові й комунікативні аспекти мовлення. Тому важливо, щоб у процесі професійної підготовки здобувачів вищої освіти акцент робився не лише на теоретичному вивченні лінгвістичних категорій, а й на формуванні вмінь аналізувати мовні одиниці в контексті мовленнєвої ситуації, культурного середовища, інтенцій мовця.

Зокрема, мовні одиниці (фонеми, морфеми, слова, словосполучення, речення, текст) слід розглядати не ізольовано, а в контексті їхнього функціонального навантаження у процесі комунікації. У межах освітнього компоненту «Теоретичні основи початкового курсу української мови» важливо формувати у студентів уміння бачити мовну одиницю не лише як граматичну форму, а як семантичного носія, інструмент впливу, засіб самовираження. Саме це розширює уявлення здобувачів освіти про мову як багатовимірне явище, яке має і когнітивний, і ціннісний, і культурний виміри (Мартіна О., Третяк Н., 2021).

Не менш значущим є філософське осмислення мови як вияву ментальності, свідомості, способу бачення світу. Залучення студентів до аналізу мовних одиниць з позицій філософії мови дозволяє їм глибше розуміти не лише структуру мови, а й її світоглядотворчу функцію. Таким чином, студенти усвідомлюють, що мова – це не лише інструмент навчання, а й ключ до розуміння світу, до формування критичного мислення й власної педагогічної позиції.

Крім того, у процесі формування лінгвістичної компетентності важливе місце посідає міждисциплінарний підхід. Поєднання знань з мовознавства, педагогіки, психології та філософії дає змогу майбутнім учителям краще зрозуміти внутрішню логіку мовного розвитку молодших школярів, дібрати ефективні методи й прийоми навчання, що враховують індивідуальні особливості дітей. Це формує гнучкість мислення, уміння адаптувати навчальний матеріал до різних освітніх ситуацій.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У процесі професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів важливе значення має глибоке розуміння мовних одиниць як основи мовленнєвої діяльності. Їхнє вивчення в контексті лінгвістичних та філософських підходів сприяє формуванню у здобувачів освіти системного мовного мислення, здатності до рефлексії й критичного осмислення мовних явищ. Залучення до аналізу не лише структури, а й функцій, смислових навантажень та ціннісного потенціалу мовних одиниць підвищує ефективність навчання та розширює фахову компетентність майбутнього педагога.

Комплексний підхід до інтерпретації мовних одиниць сприяє не тільки ґрунтовному

засвоєнню теоретичних основ мовознавства, але й розвитку умінь застосовувати набуті знання у практичній педагогічній діяльності. Поєднання лінгвістичної і філософської інтерпретації мови формує підґрунтя для розвитку особистості майбутнього вчителя як мовної й культурної особистості, здатної творчо організовувати освітній процес і сприяти мовному розвитку молодших школярів.

Перспективи подальших досліджень убачаємо в розробці практичних моделей навчальних занять, які поєднують елементи лінгвістичного аналізу з філософським осмисленням мови, у створенні інтегрованих курсів і дидактичних матеріалів для майбутніх учителів. Також актуальним є вивчення впливу філософських категорій мови на формування комунікативної і педагогічної компетентностей учителя початкових класів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бахмат Н.В., Войцеховська С.А. Лінгводидактична компетентність майбутнього вчителя початкових класів: зміст і шляхи формування. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2020. № 2 (96). С. 35–44.
2. Державний стандарт початкової освіти. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2018 р. № 87. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-п> (дата звернення: 14.04.2025).
3. Мартіна О.В., Третяк Н.В. Організація комунікативно-мовленнєвої діяльності як оптимізація розвитку культури мовлення молодших школярів. *Сучасні технології початкової освіти: реалії та перспективи* : зб. наук. праць / Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка. Київ: Міленіум, 2021. Вип. 4. С. 209–213.
4. Пасічник С.І. Філософія мови як підґрунтя формування мовної особистості. *Філологічні трактати*. 2018. Т. 10, № 3. С. 41–45.
5. Шевченко Л.С. Теоретико-методологічні основи філософії мови. *Проблеми філософії*. 2019. № 4. С. 98–104.

REFERENCES:

1. Bakhmat N.V., Voitsekhovska S.A. Linhvodydaktychna kompetentnist' maibutn'oho vchytelia pochatkovykh klasiv: zmist i shliakhy formuvannia. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii*. 2020. № 2 (96). S. 35–44.
2. Derzhavnyi standart pochatkovoї osvity. Zatverdzheno postanovoiu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21 liutoho 2018 r. № 87. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-п> (data zvernennia: 14.04.2025).
3. Martyna O.V., Tretiak N.V. Orhanizatsiia komunikatyvno-movlennievoi diial'nosti yak optymizatsiia rozvytku kultury movlennia molodshykh shkoliariv. *Suchasni tekhnolohii pochatkovoї osvity: realii ta perspektyvy* : zbir. nauk. prats / Kam'ianets'-Podil'skyi natsional'nyi universytet imeni Ivana Ohiiienka. Kyiv: Milenium, 2021. Vyp. 4. S. 209–213.
4. Pasichnyk S.I. Filosofiia movy yak pidhruntia formuvannia movnoi osobystosti. *Filolohichni traktaty*. 2018. T. 10, № 3. S. 41–45.
5. Shevchenko L.S. Teoretyko-metodolohichni osnovy filosofii movy. *Problemy filosofii*. 2019. № 4. S. 98–104.